

РАДА

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА І ЛІТЕРАТУРНА

ВИХОДИТЬ ЩО-ДНЯ, ОКРІМ ПОНЕДІЛКІВ.

РІК СЬОМИЙ.

Адреса редакції і контори: у Києві Велика Підвальна вул. д. 6.

Телефон редакції 1458.
УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ НА РІК 1912

на рік	на 11 м.	на 10 м.	на 9 м.	на 8 м.	на 7 м.	на 6 м.	на 5 м.	на 4 м.	на 3 м.	на 2 м.	на 1 м.
6.	5.70	5.25	4.75	4.25	3.75	3.25	2.75	2.25	1.75	1.25	65.

Переплату на рік можна виплачувати частками в 2 строки: на 1 янв. 3 карб. і на 1 апр. 3 карб., в 3 строки: на 1 янв. 2 карб., на 1 мар. 2 карб., і на 1 мая 2 р., або по 1 карб. на протяжі перших шести місяців.

Ціна „Ради“ за кордон: на рік 11 р., (27 кроп 94 гелери на австрійську валюту), на 1/2 року—5 р. 50 к., на 1/4 року—2 р. 75 к., на 1 м.—1 р. Коли закоричнати передплачують газету через пошти, то платять за газету по ціні, встановленій для передплатників в Росії.

Передплата приймається тільки з 1-го числа кожного місяця.

ЗА ВІНУ АДРЕСИ 30 КОП.

(При зміні неодмінно прикладати стару адресу).

Автори рукописів повинні подавати своє прізвище і адресу. Редакція може скорочувати і змінити статті; більш статті, до друку негодні, переходять у редакції 3 місяці й висилаються авторам їх коштом, а дрібні замітки й дописи одразу знищуються. Рукописи, на яких не зазначені умови друку, вважаються безплатними.

З ПРИВІДУ надісланих до газети віршів редакція не листується.

Просьба авторів додержуватись правописну „Ради“.

УМОВИ ДРУКУВАННЯ Оповісток:

ЗА РЯДОК ПЕТИТУ, АБО ЗА НОГО МІСЦЕ:

перед текстом	20 коп.
після тексту	10 коп.
„сторонні повідомлення“	50 коп.

За ПЕРШИЙ РАЗ платиться в двічі.

Оповістки про пошукування праці—в Конторі редакції приймаються на льотних умовах.

Оповістки від окремих осіб і закладів, що мешають, або мають свої Головні контори чи Управи закордоном і скрізь в межах Російської Держави за ВИКЛЮЧНИМ губернії: Київської, Харківської, Херсонської, Орловської, та Полтавської, окрім контори „Ради“,—приймаються виключно в ЦЕНТРАЛЬНІЙ КОНТОРІ ОБ’ЄДНАНИЙ ТОРГ. ДОМА Л. В. МЕТЦЛЬ та Ко. Москва, Мясниця, доми Ситова“ та в ОТДІЛАХ ТОГО Т.Д.: в Петербурзі,—Морская 11 Варшави,—Маршалювська 130; Вільно,—Большая 39; Лодзь—Петровська 1 Париж,—8, плац. Барна

Приймається передплата

на 1912 рік

на українську газету

„РАДА“

РІК ВИДАННЯ СЬОМИЙ.

Газета політична, економічна і літературна. виходить у Києві щодня окрім понеділів і днів після великих свят.

„Рада“ має широку програму, як звичайні великі політичні газети: дає огляди життя політичного, громадського, економічного на Україні, в Росії і за-кордоном; друкує фельетони, а також статті критичні і твори красномовного письменства.

ДО СПІВРІВІСНИЦТВА в „РАДІ“ запрошено визначні літературні і наукові сили.

„Рада“ має ВЛАСНИХ кореспондентів в Державній Dumі, в Державній Radі, а також в політичних центрах Європи, в Лондоні, в Парижі, в Римі, в Мюнхені, у Відні, в Празі, у Львові, в Чернівцях і в усіх визначніших містах України по цей і по той бік кордону.

Ціна „РАДИ“ з приставкою і пересилкою в Росії:

на рік	на 11 м.	на 10 м.	на 9 м.	на 8 м.	на 7 м.	на 6 м.	на 5 м.	на 4 м.	на 3 м.	на 2 м.	на 1 м.
6.	5.70	5.25	4.75	4.25	3.75	3.25	2.75	2.25	1.75	1.25	65.

Передплату на рік можна виплачувати частками в такі строки: на 1 янв. 3 карб. і на 1 апр. 3 карб.; в 3 строки: на 1 янв. 2 карб., на 1 марта 2 карб., і на 1 мая 2 карб., або по 1 карб. щомісяця впродовж першого півріччя.

Пробні №№—безплатно.

Всім передплатникам, що виплатять ЦЕ ШІСТЬ РУБЛІВ буде вислано

„Словник української мови“

Зібраний редакцією журн. „Київська Старина“, преміований Рос. Акад. Наук і виданий під редакцією і з доповіднями Б. ГРИНЧЕНКА, в 4-х великих томах. В книгарних словник цей продається по 8 карб., без пересилки.

ЗМІНА АДРЕСИ—30 к., артистам і учням всіх шкіл—БЕЗПЛАТНО.

Адреса редакції і головної контори: у Києві, Велика Підвальна вул. д. 6, біля Золотих Воріт. Телефон 1458.

Передплата на „Раду“ на таких-же самих умовах, що і в конторі, приймається: у Києві: 1) в Українській книгарні, Безаківська 8, 2) в Книгарні „Л.-Н. В.“, В.-Володимирська 28, і 3) в Книгарні Череповського, Фундуківська 1 4) в книгарні „Час“, Театральна пл. 48; у Варшаві в Гр. Остеру; в Одесі в книгарні Литвиненка і в україн. книгарні „Ліло“, Ковна, 11; в Катеринославі—Книгарня Лозинської, Проспект; в Миколаєві—Мельява, д. 6. Єсена у д. Залізничної; в Полтаві—Книгарня Марєвица, бульвар Ботярського; в Петербурзі—Книгарня Вольф; в Харкові—Українська Книгарня, Рибна.

Редактор В. Яновський. Видавець Є. Чикаленко

ВІД КОНТОРИ.

Передплатників, строк передплати яким кінчається на 1-ше юнія і які хотять одержувати газету далі, прохають поспішити в надсиланням дальшої передплати, щоб не було припинки в доставці газети.

Де пьють, там і льють.

Злобою останніх днів у російських політичних та громадських кругах являється асігновка думської бюджетної комісії нових 502 мільйонів карб. на будівництво флоту. Ватія в приводу цієї асігновки була дуже велика, довга й завзята. Члени бюджетної комісії довог загально, хотіли чути про можливі розпуск Думи, депутатів вивели в Крошштат і частували казенним овідкомом, Гучово голосував проти асігновки, Меньшиков писав статті, в яких радив обережніше поводитися з мільярдами. А кінець-кінець... Асігновка пройшла благополучно через перші стадії, й можна сподіватися, що так саме благополучно вона пройде й через Думу.

Коли тепер оглянутись на той шум, що був піднятий навколо цієї асігновки, то зостається тільки дивуватись непослідовності тих, хто найбільше шумів і ще шумить тепер. Розуміється, мільярди—сума величезна для нашої вбогої держави, більше того, це російськ, якої країни ні в яким разі не може собі доволити.

Але ця асігновка, така непосильна сама по собі, є тільки наслідком загальної нашої фінансової системи. Хіба трьохмільярдний бюджет—не російськ для вбогої Росії? Хіба ціла наша фінансова система не суперечить економічному й господарському становищу Росії? А проте Дума щороку регулярно затверджує бюджетові проекти уряду, поспішаючи тільки зробити це якомога швидше. І ніяких особливих розмов, ані шуму й заворушення в громадстві це не викликає. Може—тому, що до цього звикли, а може—тому, що нічого проти цього не можна вдіяти, а певніше всього, що з цих обох причин.

Послідовність отже вимагала, щоб і асігновка в 502 мільйони була затвержена без шуму й галасу, бо раз—де пьють, там і льють, а друге—для всіх наперед було ясно, що сфері винців-кінцем поставлять на своєму й асігновку доведеться таки затвердити. А тепер вишло те, що з славнозвісною сувидею, яка хвалилася запалити море. Шуму вона заробила великого, а моря так і не запалала. І в обох випадках конфуз вийшов великий.

Українство на виборах до четвертої Думи.

Як і треба було того сподіватися, перші кроки українства на нових політичних виборах вже звернули на себе чималу увагу різних груп російського громадянства. Вироблення виборчої платформи, широке об'єднання з нею суспільства через періодичну пресу, самостійні кандидатури та значне давлення на пануючі послудові направи справили велике враження. І бествороналі спостережачі приходять до того висновку, що на виборах до 4-ої Думи українське питання займатиме справді поважне місце, а поводження українців подекуди навіть граїтме рішачоу ролю для перемоги поступовців над правими.

Ці наслідки перших виборчих кроків ми повинні взяти на увагу та своєю невтомною і невняною виборчою діяльністю поширити і поглибити їх настільки, щоб і пізніше, після скінчення виборів, вага української справи не зменшувалася в поглядях російського громадянства, а все більше і більше зростає.

Але такого становища українського питання в свідомості російського громадянства ми не можемо осягнути, коли звучимо всю свою виборчу діяльність виключно на питаннях політичного порядку денного, на тому,

Нечуваний випадок!

Через те, що приписано марки „Интернационал экспорта РЕКОРДЪ“.

ГРАМОФОННІ ПЛАСТИНКИ

діаметром 25 сантиметрів по 60 коп., діаметром 27 сантиметрів по 75 коп.

Марки „ЭКСТРАФОНЪ“ діам. 25 сантиметрів по 1 карб. „ЗОНОФОНЪ“ діам. 25 сантиметрів по 1 карб.

Односторонні дискі для ПАТЕФОНА діам. 23 сантиметрів по 50 коп.

В головнім депю музичних струментів та нот

Київ, Хрещатик 41. Воль-етаж.

Г. І. Індржишек.

Копіювати ці статті без дозволу редакції сувідено.

що авється виборчою платформою. Ми повинні вийти за її вузькі межі, показати основні елементи української національної ідеї, висвітлити пункти виборчої платформи в погляді провідних основ українського національного відродження. Словом, для того, щоб використувати сучасну виборчу кампанію для піднесення української справи на ступінь справи великої ваги, ми повинні, як найбільше, подбати про те, щоб країна і державна людиність добре зрозуміла, що таке український національний рух, який зміст має українська національна ідея.

На перший погляд, здається, що українство—то вислов тільки суто українських потреб та домаганій, що сфера української політичної думки та політичного діла—виключно національна, в тісному розумінні цього слова. При цьому треба зауважити, що розуміння національно тут обмежується майже виключно на справах культури і культурної творчості, де виявляються ознаки національної вдачі.

Везперечно, справа вільного розвитку духовної культури українського народу грала і грає величезну ролю в нашому рухові, в наших домаганях. І цю справу ми повинні підкреслювати, як можна дужче, бо маємо тут проблему першорядної ваги. Але подібно до того, як кожна національна справа являється соціально політичною справою, справою вільного громадянського розвитку, вільного вияву творчих сил нації в усіх сферах громадянської діяльності, подібно до цього й українському відродженню тівно в цих вузьких рамках „культурної творчості“. І українство хоче вийти і виходить на „торжище“ сучасної політичної і господарчої культури.

Кожна нація, котра складає більшість на певній території, с. т. має національну територію, являє повним і суцільним національним життям, має широкі інтереси громадські та господарчі. Дякуючи цьому, сказати-б, територіальному характерові народу його національний рух містить в собі не тільки національній, але і краєвій момент, обстоє інтереси не тільки національній, але і краєвій, с. т. міжнародна, спільні вом націям краю.

Ого-ж і українство містить в собі принципи краєвий. Український рух, породжений потребами та інтересами українського народу, простеє також до вільного розвитку господарчих і культурних сил цілого краю, всього а не тільки його українського населення. Українство означає перш за все широку децентралізацію в порядкуванні цілою державою і Україною. Широкій розвиток самопорядкування в усіх його формах єдине, що дасть змогу нашому краю добре розвинути свою культуру, використати його великі природні багатства.

І, насамперед, означає воно усунення тієї фінансово-економічної централізації, котра гальмує господарчий розвиток всієї України, шкодить вом народам нашого краю. Адже-ж величезна невідповідність невеликих державних трат на Україні великим державним доходом від неї неминуче веде до систематичного виснаження внутрішнього ринку для капіталістичної промисловості нашого краю. Вільше того, вся внутрішня і закордонна економічна політика, таможенна, залізнична і т. в., обстоюючи інтереси центра, раз-у-раз нехтує місцеві потреби, оскільки вони розміщаються з потребами державної пародности. Нашого й не може бути в державі, котра складається з численних і надвизачно ріжкомаїтих країв та народностей. Тут, при такому децентралізаційному характері державної організації, як в Росії, неодмінно країна мусьят втрачати.

Ого-ж заведення такого політичного ладу, в котрому було б переведена широка децентралізація в усіх справах, в котрому-б на місце бюрократії стали-б місцеві сили громад, повітів, губерній та цілого краю, стає певною потребою не тільки національно, справою українського народу, але і інтернаціональною, справою всіх націй України євреїв, поляків і т. в.

Таким чином, краєві інтереси, до зрозуміння котрих потроху приходять євметва, промисловці і т. в., повинні стати міцним фундаментом для координації в виборчій діяльності всіх національних груп і течій на Україні.

Але велика вага краєвого елемента нашого руху не тільки зовнішня, для чужинаців, але і внутрішня, для широких народних мас української національности.

Краєві інтереси, інтереси переважно економічні, зрозумілі навіть культурно відсталім, національно-неосвідомім масам. Вони торкаються самих болючих, шкурних питань народнього життя. Ось через це країна свідомість легко зароджується навіть там, де ще не прийшов час для національної самосвідомості. Очевидно, отже, що завдання українства на майбутній виборчій кампанії полягає в поширенні і поглибленні цієї краєвої свідомості. Ми повинні пошарити ідею краєвих інтересів до всіх верств нашого народу, показати, що українська ідея містить в собі обстоювання краєвих інтересів, що краєві інтереси—то українськї національні інтереси. Коротко кажучи, наше завдання, розвиваючи ідею краєвої свідомості, перетворювати її в національну самосвідомість українського народу.

Тільки тоді, коли ми на кожному кроці господарного та державного життя виявимо міцну звязь національних потреб з економічними нуждами трудящих мас українського народу, ми як найбільше можемо популяризувати українських національних домаганій серед українського демосу, сього матеріального субстрату українського руху.

Тільки тоді, коли ми перед всіма націями України розкриємо спільні всім їм краєві інтереси, а в українстві покажемо ідею обстоювання краєвих інтересів, ми утворимо міцну базу для певної солідаризації союзних національних течій на полі політичної діяльності. Тільки тоді ми справді використаємо нові думські вибори в інтересах українства.

Виборець,

З газет та журналів.

* * * Раз у раз останніми часами доводиться нам спостережати дуже прикрі явища серед журналістів поступової преси. Розшидувалося в ній чимало „не по разуму“ ревіних працівників, котрі, боровнячи громадське діло, уживають таких способів, що од їхньої оборони не тільки не виграє громадська справа, а ще й виступають темні плями... на щастя, тільки на їхній літературній реультації.

Не минуло це лихо й української журналістики.

В місцевій щотижневій газеті „Огни“ друкує свої українськї фельетони під назвою „Світло й тіні“ д. Гр. Гетьманець. Гарячий оборонець українського народу, скрізь випикує свої ворогові нашій справі, витягує їх на суд громадства, не дурачиться пра цьому навіть... друкування в своїх фельетонах приватних листів без люди їх авторів.

В останньому, № 22, „Огаєй“ д. Гетьманець виносить „на суд громадства“ одну прикру історію, котра

Літній театр Київського Нупецького Зібрання.

Трупа українських артистів М. САДОВСЬКОГО.

Сьогодні, 31-го травня (май) **ВРЕЖНЯ** ар. Деде, на 3 дії. вист. буде: 1. **ВЕЧЕРНИЦІ** муз. карт. на 1 дію, Ніщинського. Завтра, 1-го червня (юня) вист. буде **Суламіф** муз. мейодр. на 6 дії, переклад О. Лозинського. Квитки продаються з 11 год. ранку до 2-х діл і від 6 до 11 год. ввечора. Початок у 8 1/2 год. ввечора.

Відповідальн. режисер М. Садовський.

Особи, що взяли квитки в театр, за вхід в сад не платять.

Цими днями виїде з друку девята книжка

„СВІТЛА“

З М І С Т:

З білжучого життя: Законодатні палати і народні осити С. Тит-ко. За український університет К. Гайковенко. Про літні учительські курси Ол. Ок-ко. Шевченко на осей Б. Духанець.

Шільна хроніка.

Ірвинья й бібліограф.

Ціна книжки 50 коп.

Передплата на рік 4 карб., За кордон 5 карб.

Передплата приймається в конторі редакції „СВІТЛА“, у Києві, В.-Володимирська, 93.

Передплачувати „Світло“ можна ще у Києві: 1) в Українській книгарні, Безаківська 8, 2) в книгарні „Л.-Н. Вістника“, В.-Володимирська 28, 3) в Харкові, в Театральній площа 48, 4) в книгарні Е. Череповського, Фундуківська 4, 5) в Львові, в Українській книгарні, Рибна 25, 6) в Полтаві, в книгарні Г. Марєвица, у д. Котлярського, 7) в Катеринославі, в книгарні Лозинської, 8) в Одесі, в книгарні „Ліло“, Ковна 11, 9) в Одесі, в книгарні „Прогіст“, Ніжинська, 53.

Редактор-Видавець Л. Шерстюн.

Спеціальна **кожно-венерич. лічебница**

д. № 16 Михайлівська, Порода 50 кр. Пріямий 9—12 год. Д-р Гольдберг, приймає у себе № 16, лічебн. Д-р Васильківська.

Д-р Черняк В. Житомир, 16, Прийм 9—12 год. пол. розст. Володзівиця.

І-ша **ЗУБНА** лікарня.

Прорізна 10. ПРИ ЛІКАРНИ ХИРУРІ.

у **НОВОМОСКОВСЬКОМУ** купувати Раду окремими №№ можна у власн. агента д. БОГОМАЗА.

суд над архимандритом Мельхиседем. В суді брав участь член—протоіерей під головуванням протоієрея о. Златоверхнікова. Суд цей робився в наказу св. синоду. Це вже втретє судить архимандрита Мельхиседа, обвинуваченого за розтрата грошей київо-троїцького монастиря, настоятелем якого він був. Перший раз київська консисторія, по обвинуваченню за розтрата 300.000 карб., ввасудила арх. Мельхиседа на заслання в Соколовський монастир на 10 років. Справу послали в синод. Синод переслав її в київську консисторію для дослідження. Консисторія вразі вивела ту ж саму постанову. Синод передав тоді справу на розгляд київського єпископа Серафима. Єп. Серафим, розглянувши справу, подав в синод доклад, в якому охарактеризував арх. Мельхиседа, як людину некультурну і малограматну. На думку докладчика, аби воля в розтрата зовсім не було; виню везому невміння хаяїнувати. Суму розтрата єп. Серафим встановив на 300.000 карб., а 26.000 карб. св. синод після цього доклада постановив не оддавати арх. Мельхиседа під світський суд, а передав справу на розгляд київської консисторії. Консисторія постановила заслати арх. Мельхиседа в найдавший монастир Росії на 5 років. В який саме монастир не вказано. Це встановить синод. Арх. Мельхиседа на суд не було покликано.

Справа Юциняського. Вчора вранці до судових властей прийшла Віра Чеберяк і заявила, що вона прочитала в газетах, ніби її хотять арештувати, бо вона має думку втекти в Канаду. Чеберяк сказала, що тікати вона нікуди не збирається і просила арештувати її, коли треба. Чеберяк сказали, що для арешту її не має підстав, і вона пішла.

Самогубство лаборанта університету. Вчора перед світом на балконі своєї квартири (Б.-Бульвар, 80) зустрічався з революрера лаборант у-та сн. Володимир при кафедрі органічної хімії Агафонов, 85 років. За останні два роки Агафонов тричі хотів отруїтись, але його всі три рази врятували. Причина—сімейні нелади. Жінка його недавно покинула його і переїхала в Харків. Цими днями Агафонов одслав 5 своїх дітей в Харків до жінки, а сам жив тут в студентом Н. Застрашова Агафонов перед очима студента Н., який хотів вивратити в його в руж браунінг. Покійний зоставив записку, в якій просить нікого не вивчати за його смертю.

Синій тиф на Кітвічці. За минулий тиждень у київську губ. земську управу надійшли від учаскових земських лікарів відомості про 70 слабубав на синій тиф на Кітвічці. На попередньому тиждні повідомлялось про 55 слабубав.

З Кітвічці. З заслання. В село Тарасівку, звенигородського повіту, як повідомляє наш кореспондент, повернувся в заслання селянин Роман Радченко. Заслання Радченко відбував в томський губерній впродовж кільканадцяти років, поки йому дозволили повернутись тамтешній губернатор, сивтавши попередню дозволу у п. київського губернатора. Сельська громада прийняла до себе засланця.

Нещасна молочарка, що почала свою діяльність 17 мая 1911 року, заклічила 1911 рік в чистим прибутком 182 карб. 47 коп. Актив складається в лишку молочних продуктів—112 карб. 88 коп., машини, допоміжання і т. д.—388 карб. 84 коп., дебетори—192 карб. 75 коп. Пасив: позичено—180 карб. 90 коп. Борги: за інвентарь—330 карб. 60 коп., чистий прибуток—182 карб. 47 коп. Всього—693 карб. 97 коп.

Продано молочних продуктів на 1825 карб. 20 коп. В початку діяльності до спілки належали 11 членів. В квітці 1911 року—51, що мали більше 80 корів. Всього масла збито 106 пудів 31 фунт.

Нова школа. Сквирська повітова земська управа повідомила київську губ. зем. управу, що будинок самгорецької ремісної школи буде скінчено до осені цього року. При школі буде два відділи: слесарно-монтажний та острозній. Жилування учителя першого відділу братиме 600 карб. і квартира, другий—540 карб.

Заробити. З села Кислівки, звенигородського повіту, наш кореспондент повідомляє, що там ціна на робочі руки росте в кожним днем: на бурьяках платять по 55 коп., а пужрварні на 1-ше іюня займають по 60 та 75 коп.

З Поділля. Суд. В новій Ушці в суді розвирялось діло про вбивство в м. Дунаєвях дівчини Ольги Буюкоєвської, якої трупа знайшли в полі і без одіжі. Все тіло її була помічатовано, а з черепа взято шкіру. Обвинувачували двох парубків, а якими свідки бачили в лісі Буюкоєвську перед смертю. Присизжні засідателі парубків виправдали.

З Полтавщини. Насильник. В селі Новийком, роменського повіту, 21 мая арештували і посадили в тюрму учителя церковно-парфіяльної школи Е. Д. Шенеля, який знасильував дівчину 13 років Ганну Д.—ську.

З Катеринославщини. Лекції Г. С. Петрова. 25, 26 і 27 мая в Вахмуті в львівому театрі А. Чепурковського читав лекції відомий російський письменник Григ. Сипр. Петров. Лекції робили на слухачів велике враження, це видно з того, що в театрі нехвотало місця для слухачів.

Забастовка З Нижнедніпровська наш кореспондент пише: 28 мая в 10 годин ранку на заводі „О-ва русської жел. прти бышн. Гантає“, забастувало 2.000 душ робітників. Забастовка виникла з приводу того, що арештовано вибірних 6 душ, яким робітники доручили хлопотатись, щоб заробити видавчався в робочий час, а не після пабаху, і щоб в суботу працювали до 2-х годин дня, а не до 5-ти.

З Херсонщини. Душогубство. Обтяжчик оредатора Вроунського маетку в селі Шамково, Аванієвського повіту, ушиб селянина. Обурені селяне прийшли до оредатора і домагались, щоб він видав їм душогуба. Оредатор з обтяжчиком втекли.

Забастовка. Після арешту 3-х робітників у Єлисаветграді забастувало 2000 душ робітників на заводі Ельворті. Робітники домагаються побільшення плати. Вони послали телеграму міністроту торгу та промисловости.

Справа про вбивство Юциняського.

5 мая місцевий журналіст С. І. Брауль-Врушковський подав заяву судовим властям, що Юциняського вбив турок злодій. Давно якось було, що за справу розслідування виявляється журналіст, зовсім незнайомий з цією роботою. Але виявляється, що д. Брауль-Врушковський — особа підставна. Розслідування ж він доведічений місцевий сидик, бувший начальник київського сисного одділу Н. А. Красовський. Подаето за „Кієвлянинаєм“ вібраний Н. А. Красовський матеріал.

В початку минулого року в Київ вичилено було кілька значних злодівств по магазинах і квартирах. Поліція не могла задержати злодів, бо вони були добре зорганізовані і мали десь надежну квартиру. Як потім виявилось, місцем, де збирались злодіи на наради і де ховали крадене, була квартира жінки почтотелегр. чиновника Віри Чеберяк на Верхне-Юрковській улиці. Невадого перед убивством Юциняського, турок виявляв потрібним заставись зброєю. Для цього пограбовано було магазин зброї Вутовича й Куровського, де ваято коло 100 револьверів, більш 1000 патронів, порох і кивжалі.

До Чеберяк часто приходив товариш її сина Жюні, Аандрій Юциняський, неаооророжденаний сив Олександр Юциняський, що потім вийшла заміж за Луку Приходька. Приходькі перше жили на Лук'янівці, а за швірку до вбивства переїхали на Накольську слободку. А. Юциняський вчився в духовній школі і кожен день ходив в Київ. З Жюнею Чеберяк він не переставав товаришувать. Обидва хлопчики багато де-того знали про те, що коїлось на квартирі Чеберяк, і звали учасників злодієвського гурту. Хлопчики часто сварились. Під час сварок Жюня Чеберяк погрожував розказати матері Юциняського, що він не ходить в школу, а гуляє собі. А. Юциняський нахвалывся розказати за це, що мати Жюні знається з злочинцями. Жюня про це переказував матері, і Віра Чеберяк стала боїтись Андрія.

Після одного нещасливого продажу Чеберяковою краденого поліція довідалась, що в Чеберяковій впоряджались вечоринки, на які приходили гости в формі студентів і інженерів. Потім виявилось, що все це були злочинці, позбавлені по суду прав. Злодієвський гурт Чеберякової складався з 11 душ. Злодіи чияли оное діло дуже осторожно і поліція не мала проти квартирі Чеберяк ніяких підозрін.

9 марта поліція арештувала злодів: Лурімова, Михалькевича, Манзевельського і Моска. Один з городових ошазав, що злодіи ці в формі студентів і чиновників бували в Чеберяк. Поліція потрауєла в Чеберяк, але вичого не було знайдено. Гурт злодів перелаявся. Впало підозріння на Юциняського, що він викавав на їх, і вони постановили убить його.

Спершу хотіли втопить його в колодазі, а потім рішали збити на квартирі Чеберяк. Кивнули жеребок. Випав він на рідного брата Чеберяк Петра Сигаєвського, бувшого учня вояноз-фельдшерської школи Бориса Рудзиского і Івана Латішева.

11 марта ввечері В. Чеберяк одвезла своїх дітей до матері. 12 марта вранці на квартиру Чеберяк прийшов Андрій Юциняський. Коли він увійшов, душогуби кивнулись на його, зав'язали рот і потягли в маленьку сивальню. Чеберяк стояла на сторожі коло дверей, а її приятелька Вілээрона—на улиці. Тут вони мучили хлопця, колючи швайкою в висок. Таким чином хлопця вколото було 14 раз. Душогуби пробіла швайкою череп, потім розгляла хлопця і ще колола. Винці вже мертвого загорнули в килим і положили під діван.

В цю хвилинку до Чеберяк зайшла її приятелька Д. Д. помітїна Латішева, Сигаєвського і Рудзиского. Коли Д. пішла, труп положили в ванну—балию з холодною водою і вивесли в сарай. Вночі проти 13 марта труп захопано було в погребі. 13 марта Латішева і його товариші по злочинству вийшли кур'ярським поїздом в Москву. Там їх, яко непевних оооб, поліція арештувала і вивезла. Латішева в г. Дмитрієв, Курськ. губ., а Рудзиского й Сигаєвського в Київ.

Чеберяк перші дві не могла спати в квартирі і клякала кого небудь в приятельок почувать.

Раз вона почувала в гостинці „Оріон“.

Тимчасом вийшли в тюрми Манзевельський і Мосяк. Вони сказали Чеберяк, що Юциняський загинув неповажно, бо їх не видавав. Вночі проти 17 марта Манзевельський і Мосяк одкопали труп Юциняського і перенесли його в пещеру на Загоронцину при допомозі якогось „Витки—бриготого“.

Така картина убивства по розслідуванню Н. А. Красовського. Латішева і Рудзиского суд заевдив по другій справі в каторгу, Манзевельського й Мосяка арештовано за злодієвство. Вілээрона втекла з Києва. До останнього часу на волі була тільки В. Чеберяк.

Друкуючи це, „Кієвля.“ додає од себе, що негайно треба провирити данні, вібрани досадіченим сидчиком. Коли данні Красовського неправдливні—де легко помітити. Коли ж вони правдливні—тоді одвернуто буде страшну судову помилку.

На біжучі теми.

Факусос:
Колісь кавав й тепер кажу я, що скоро буде страшний суд: Наука божий світ руйнує і зводять в розуму весь люд.

Куди не глянь—квїжки, газети, То всяких курєв цілий ряд, І школи, університети... За чим же дивиться уряд?..

Колі жили ми без науки, Тоді й життя було, як рай: Кого не схопив в свої руки, Положиш, різку—і ваяй!..

Хто б виконав ці заповіти: Славдз кивжки, ошализ газети, Закрав всі університети, Во скоро світові капут?.. — А я! озовав Пурш—шут! Майбутній пан міністр освіти. П. Михайлович.

За кордоном.

Боротьба проти виборчої реформи в Франції.
Радикали і радикали соціалісти, очевидно, постановили вступити в одкрту боротьбу з міністротом Пуанкаре. Вони готуютьсь оборонить до останньої можливости виборчу систему по принципі більшости; на їх думку така система може бути єдиним ґрунтом їх пануючого становища в парламенті. На чолі антипропорціональної кампанії має стати бувший міністр-президент Кюмб. В цю неділю має бути бенкет радикалів, на якому Кюмб виступить з промовою проти пропорціональної виборчої реформи і міністерства Пуанкаре, яке піддержує цю реформу.

План боротьби в радикалів такий, щоб по можливости затягнути виборчу реформу. Коли це їм не вдасться, то вони не спиняться і перед тим, щоб примусити міністерство Пуанкаре вийти в одставку через якусь незначну справу. Радикальні і соціалістичні газети рішуче проти цього плану і взагалі проти кампанії, проти міністерства Пуанкаре.

Замах на хорватського бана.
Берлінські газети подають подробиці замаху на хорват. бана Дуваг; виясняється, що замах цей зроблено під впливом замаху на Тісу в Угорщині, 26 мая після полудня хорватський бан Дуваг повертався з ювілею свого брата.

Боснійський студент Юкич несподівано підібг до його автомобіля і двічі вистріляв з револьєра, якими ранив в шію своитянка Гервоича. Бан Дуваг сплинув автоматиль і наказав арештувать Юкича. Побачивши, що не попова в Дуваг, Юкич почав втікати і гукав: „нехай живе Хорватія! Геть Дуваг!“

Втікаючи, Юкич збив одного агента, а другого ранив. Нарешті його піймав один робітник.

Юкичу всього 20 років.
Пограничний інцидент.
Як повідомляє Біларгаське бюро преси, коло 6000 селян разом з салдатами болгарської пограничної варті перейшли турецький кордон коло Паланки і напали на всі сусідні пости турецької варті. Турецький уряд вивлад туди з Салонкієм головного начальника турецької кордонної варті Алі-пашу.

Останні вісти.

(З газет на по телеграфу).
Всякі звістия.

ПЕТЕРБУРГ. Затвержено постановою першого департамента Д. Раді про те, щоб по справі Курлова, Верігіна, Сивридовича і Кулябко призначено було попередне слідство. Єсть чутка, що слідство доручено буде сенаторові Шульгину і буде воно вестись під доглядом обер-прокурора сената Кемпе, який складає акт обвинувачення. Як відомо, Шульгін складає акт обвинувачення по справі Рейнбог.

„Вечер. Врем.“ повідомляють з Севастополя: шостою мая вся чорноморська ескадра виходила для учебної стрільби. На морі почалась хвиля. Старі кораблі сховались в севастопольську бухту іншіж—осталися на морі. При машині одного з цих броненосців зосталось на ногах тільки три душі, решта похворіла. Кораблям довелось увійти в бухту. „Веч.

Вр.“ з цього приводу каже: „щоб заволодіти морем, треба ще щось мати, крім півмільярда“.

Забороны учительських курсів ставлять в аязок з в'язом об'єднаний дворян, який вважав, що курси школянів і служать революції. На курси ці записалося 1.500 душ. Де-які з учителів вже вийшли в Петербург. Комісія розіслала телеграми, що курсів не дозволено.

Випущено 47 робітників, арештованих по підозрінню, що вони беруть участь в забастовочному комітеті. Робітників цих висилають, при чому їм забороно жити в 51 городі.

В Рязі бастують всі пивоваренні заводи, крім одного.

ПЕТЕРБУРГ. Редактора журналу „Св'яті Ітвни“ оштрафовано на 200 карб. за отвертій лист до преосвященного Нікова.

СІМФЕРОПОЛЬ. Помер од нефрїта першомуецька Заболотний.

СЕВАСТОПОЛЬ. З наказу командуючого флотом оддано під суд інженера-механика полковника Зражевського, обвинуваченого за здирство 1.500 карб. в миколайвеського судобудівельного заводу.

КИШИНЬОВ. Після землетрусу, що був 25 мая, перестала йти вода в головном джерелі, що давало воду для городского водопровода. Велика частина города зосталась без води.

БАТУМ. Потрушено в редакції грузинської газети „Ватуміс“. Забраго рукописи її кивжи. Редактора посажено в тюрму. Газета не виходить. Кажуть, що трує і арешт мають звязок з майбутніми виборами в Державну Думу.

ЗА КОРДОНОМ.

Всякі звістия.
РИМ. Між Турином і Мілавро зроблено спробу передавати по бездротовому телеграфу карти, малюнки і інше. Спроби вдались.

ВЕРЛІН. Помер од апоплекії президент ландтага барон Ерфа. Лікарі кажуть, що смерть президента приворили свадвали в ландтагові.

ВІДЕНЬ. В звязку з замахом на бана Дуваг в Загребі арештовано 60 боснійських студентів.

Здоровля венгерського депутата, що стріяв на президента Тісу, покращаю. За лікарнею, де він лежить, наглядають агенти сивкої поліції.

Прокурор вимагає, щоб парламент видав Ковача. По венгерському закону Ковачу загрожує 10—15 років тюрми. Ковачеві що-дня надходять телеграми з виволовом спочуття.

В венгерському парламенті все по старому. Гвалт і скандали не привияються. Парламент охороняє військово.

Бібліографія.

Изданіє Бюро Южно-Русской Областной Переселенческой Организаци. Наставленіє ходочамь и переселенцамъ. Съ путевоу картоу, адресами земскихъ агентовъ и переселенческихъ чиновъ и справочными таблицами. Полтава, 1912, стор. 70. Безплатно.

Надзвичайно цікава і корисна книжечка. Написана дуже зрозуміло вона складена людьми, котрі до найменших дрібниць знають переселенську справу, її ріжні труднощі і перешкоди, знають добре і нашого темного селянина-переселенця.

В книжці, насамперед, виясняється, кому можна переселятись, с. т., які достатки треба мати, щоб переселення не додело до зубожіння, до господарчої руїни. Не менш важним виявляється для переселенця й питання, куди переселятись, в яку частину, в яке місце просторого Сібіру. А опріч цього, треба ще подумати, як переселити, бо тепер це не такє простє діло, як колись було. І в книжці оповідається про земську допомогу від Єніурорської Областной Земської Переселенческой организаци, про холодок, які документи повинен взяти з собою ходоц, скільки грошей йому треба для подорожі, куди і як йому їхати до Сібіру, які правила він повинен пам'ятати в дорозі, як оглядати та зачисляти земельні надлі. До цього додано ще скілька слів про те, як можна переселятись инакшим способом, про приписку до громад старожилів, про оренту та покупку землі в Сібіру.

Далі даються в книжці поради вже й про саме переселення, як впорядкувати свої хазайствєнні діла у рідному краю, які документи треба взяти переселенцеві, коли кращє вийзати до Сібіру, як їхати залізничою, як оселитись на участку.

Кінчається книжка відомостями про льоти переселенця та про самовольних переселенців.

Дуже радимо цю прекрасну книжечку Областной Переселенческой Организаци. Багато тверезого і розумного відношення внесе вона в селянську масу, що стіхійно, величезними лавами йде до Сібіру, не маючи єдиного звязку всієї складности і серйозности справи, всіх тяжких пригод та великих труднощів довгої мандрівки, хазайтування в новому краю.

Але одне нас прикро вражає в цій книжці. Земська Переселенческая организаци обхоплює виключно українські губернії. Далі, на книжці написано: „кижка эта предназначается для переселенцевъ губерній: Волынской, Воронежской, Кієвской, Полтавской, Харьковской, Херсонской, Черниговской“.

І одначе книжка писана російською мовою. Отже не зважаючи на велику дотепність і популярність викладу, книжка не осягне повної своєї мети. Зостається побажати, щоб подібну ж книжку видано було на українській мові. М. С.

Отчеть інструктора по мидочному хазайству вь Кієвской губерній. К. И. Михайліо на за 1911 г. Кієв, 1912.

З великою цікавістю прочитали ми цю невеличку на розмір (32 стор.) але повну цікавого і поучаючого матеріалу книжку. Видно, що автор має не аби які організаторські здібности: він зяввся за насильування молочноарських спілок з повним розумінням справи і цю найголовнішу—з розумінням психології нашого селянина, що часто-густо з недовірррр ставиться до всяких заходів земств до поліпшення економічного добробуту людности, Шлях, по якому йшов в своїй діяльності д. Михайлюк, слід вважати єдиним раціональним. І справді, д. Михайлюк перед тим як засновувати молочноарську спілку довго і пильно підготовлює ґрунт і лиш тоді береться за саме заснування; він уміє розбудити зацікавлення справою серед тих селян, в місцевости котрих є всі необхідні географічні і инші умови сприяючи розвиткові молочноарень. „Ніякої штучности, ніякого насильування, а тільки природна відповідь на назрілі потреби і запити господарів—ось моя думка“.—З цієї думкою не можна не погодитись. І як далеко вона від того порядку, яким вводять в життя закон про вихід на хуторі і одрублі!

За 1911 р. до праці приступили лиш дві молочноари: в селі Ненадиха, тарашанського повіту і с. Узині, василькiяського пов. Засновані, і приступили мабуць до роботи ще 3 спілки: в Глухівім Хуторі, Косівці і Маковичях; кажемо „мабуць“, бо в відлітці, що торкається лиш 1911 р., зазначені вище спілки показані як цілком організовані і готові до праці.

За браком місця ми не будемо докладно зупинятись на всій діяльності д. Михайлюка, цікавих же відсилаємо до самого „отчета“.

Жаль лиш, що, очевидно, автор не мав наміру, пустити свій „отчеть“ серед широкої публики, бо инакше були б зазначені ціна і місце, де можна його купувати: коли б шанований автор міг поправити—що хибу було б дуже добре.

Працю д. Михайлюка серед селянства Кітвіччини ми вважамо далеко кориснішою ніж працю багатьох „теоретиків“ без практичного виховання.

Побажаймо ж їй і інших реальних успіхів! С. Г.—ишн.

Театр і музика.

— **Український театр.** Сьогодні група д. Садовського виготавляє „Врехню“ і „Вечеринці“.

— **Театр „Соловцов“.** Сьогодні останній гастроль московського художього театру; вде пьеса А. Чехова—„Три сестри“.

Лист до редакції.

З тихого закутку Полтавщини посилаємо своє щирє спочуття українському парламентському клубові, галицькому українському громадоцетву і українській студентській молоді, що ваяють обстановку святе право українського народу на український універитет.

Тяжка боротьба з довічними ворогами нашого національного поступу, але віримо в цілковиту перемогу. Український універитет таки буде! Вороги можуть загальмувати наш культурний розвій та не здолають вони його зникнути.

Іх заходи й ворожнеча проти культурних змагань нашого народу соромом упадуть на їх голову і заплямують їх навіки в очах усього культурного світу. Село Соловці—Дубенщина. Сім підписів.

II. З напруженою увагою стежимо ми за завзятою і чесною боротьбою наших дорогих земляків в Галичині за джерело просвіти. Борітеся! Правда на вашім боці.

Не думайте, що як мовчать ваші земляки в Російській Україні, то вони не цікавлять ваяою боротьбою. Вони не посаяють детидці, протєстів, але невпинно провадять живе діло беручи приклад з Вас, шановні земляки.

Українці з Хорота (Полтавщина). 8 підписів.

ДОПИСИ.

(Од власних кореспондентів).
Г. ЛУБНІ (на Полтавщині). Діяльність товариства „Патриот“ за минулий рік. На 1 січня цього року товариство мало дібних членів—134 (більше од попереднього року на 32). Одвідування в тюрмі арештантів було доручено членові Т. Варабаш. 36-рів правління за рік одбулось 13, на яких розглянуто до озтні всяких питань. За браком коштів товариство мушло задовольняти прохання про допомогу дуже обережно, найбільше усього видаючи необхідну одгу та відправляючи по залізниці до дому аважажких оооб, що одбула свої кари. Прибутків за минулий рік товариство мало: членських вкладок—366 карб., жертва лубенського городского уарувданія—100 карбов., відсотків на основний капітал, на решту д. Ваталіва і инших дрібних прибутків—154 карб. 55 коп., разом—620 карб. 55 коп. Траг зроблено: на одіж вояку для 13 оооб—73 карб. 81 коп., на квитки на проїзд до залізниці—8 карб. 42 коп., грошової допомоги видано одооу—10 карб., та такої-ж допомогі сімействам арештованих—45 карб., друкарські й инші дрібні трати—73 карб. 57 коп., разом—195 карб. 80 коп. Таким чином лишилось не потраченим—424 карб. 75 коп. та на 1 січня 1911 року було 573 карб. 25 коп., разом на 1 січня цього року було коштів готівкою—

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ДЛЯ ДАМ!!
ПРОХАЄМО УПЕВНИТИСЬ!!

Торговий дім

М. Та Х. МАЖДЛЬ

ХРЕЦАТИК, 42.

ХРЕЦАТИК, 42.

ЗВАЖАЮЧИ НА ОДЕРЖАННЯ ВЕЛИКОГО ТРАНСПОРТУ КРАМУ В НИЖЧОМУ ПОМЕШКАННІ ПРОДАЮТЬСЯ
по загальнодоступних ЦІНАХ:

ВІДДІЛ ВЕРХНІХ СПІДНИЦЬ

від 3 р. 25 к. й дорожче.

Дитяче вбрання.

МАНТО,

ПАЛЬТА,

ВВРАННЯ

з кружова, шовку, полотна, чесучі й инш. матер'ялів.

В верхньому помешканні що-дня одержуються останні ховихи сезону.

Приймаються замовлення.

Магазин зачинається о 7-ій годині вечора.

998 карб. Основного капіталу на 1 січня п. р. було 1734 карб. 51 коп. За минулий рік також засновано ще два нових філіяльних відділи в Придубах і Піратині (минулого року засновано три: в Переяслові, Золотоноші й Лохвиці). Найбільш активну діяльність виявили відділи: золотоніський та лохвицький, в яких членів налічувалося в першому—72 і другому—52, решта-ж ледве живогіла. Лохвицький відділ мав коштів на 1 січня п. р. за винятком зроблених траг.,—360 карб. 49 коп., золотоніський—299 карб. 47 коп. й переяславський—72 карб. 77 к.

На зборах товариства за минулий рік кілька разів вивикало питання про потребу заснування для осіб, що одбули вже кари, дома праці, де-б ці особи, хоч часово, мали собі якусь працю, але за браком потрібних коштів, питання не доки що аостается одриватим до більш слушного часу.

ХОРОЛ (на Подтавшинні). Увіймемня шкільного лікаря. Надії на врожай. Як уже сповіщалось в "Раді", інспектор реальної школи п. Равинок, обходячи квартири учнів найшов у одного з них книжку "Д. Н. Вістника", про що й доложив Педагогічній раді, прохаючи виключити учня з школи. Але педагог. рада на це не прастала й учня не виключила. Тоді стали допитуватися, де учень уваяв книжку. Виялилось, що книжку уваяв він у живім шкільного лікаря п. Д., на котрому все й окошилось. п. Д., запропонували податися в одставку "кавъ чедовьку, распространившему українську літературу", а на його місце призначили "істинно-руссаго", лікаря-гомеопата Дюкова.

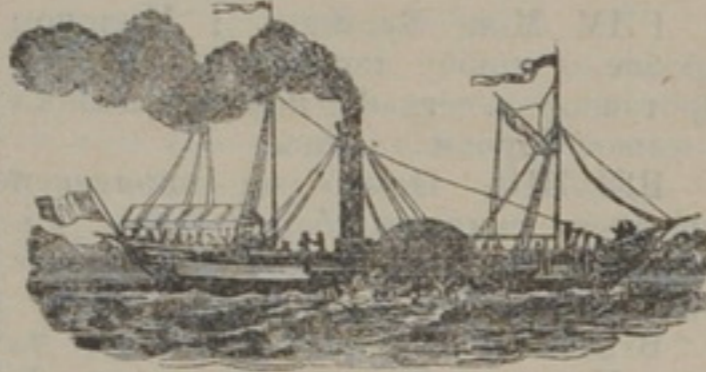
Хліба в Хорольському повіті дуже гарні, особливо озимі і ранні пшениці. Весь май перепадали дощі. Як що далі ніщо не помокдить, то врожай буде вище середнього.

Г. МИКОЛАЙ (на Херсонщині). Забастовка. На сторівках "Ради" вже повідомлялося, що у Миколаї за арештовано 42 майстерових "Она судостроительных заводовъ и верфей". Причина їх арешту й досі не выяснена, бо діло було ось як. Усі майстерові заводу вибрали 42 уповноважених від себе, які повинні були переказати директорові д. Юрєну економічні вимоги робітників. Робітники вимагали збільшити розцінки, завести на заводі 8-ми годинний робочий день і инш. і от 42 депутати пішли до директора 22 мая; що вони там балакали—невідомо, тільки директор не задовольнив вимог. Зовсім несподівано вночі з 22 на 23 мая усіх 42 депутатів заарештовано на їх квартирах. Майстерові дізналися про це тільки на другий день перед обідом і ціли обиду не вийшли на роботу, а послали знову де-кілька депутатів до директора, щоб довідатся через що арештовано їх уповноважених. Директор категорично одмовив в цьому. Тоді майстерові на великому мітингові в території заводу вирішили бастувати доти, доки не випустять арештваних. 24, 25 та 26 мая завод бастував. У неділю, 27 мая, в 8 1/2 годині вечора під ковном 2 сотень коваків та поліції одправлено було в адміністративу засланія (Подтавшина) 42 майстерових. 15-ти тисячний натовп виключно робочих гаряче прощався з своїми депутатами.

По залізано-дорожній коліні на протяж кількох верет та на станції розставлено було на кожному кроці патрулі. Можна було подумати, що висилать не знать кого. 26 мая було об'явлено рощот усім майстеровим та робочим "Она судостроит. заводовъ и верфей", коли вони 28 не стануть на роботу. і от 28 на роботу не став і один майстеровий. По приказу директора усіх Іх рощитано і завод закрито на 2 тижні. Збитки для заводу од цієї забастовки дуже великі, бо тепер іменно починалась робота по будівлі дредноута.

Справочний одділ.

Календарні відомості. Четверг, 31-го мая. Піст—Петрівка. Св. ап. Єрма, мч. Єрмія і Філософа. Сх сон. 3 г. 48 хв., зак. сон. 3 г. 11 хв.

Параходи Товариств:

"Общество Пароходства по Днѣпру и его притокамъ" і "2-е Пароходное Общество по Днѣпру и его притокамъ". Удержує поштово-пасажирські рейси по одним водним шляхам:

- 1) По **Києво-Катеринославському** два рази на день:
з Києва 8 1/2 г. р. і 5 г. дня.
Катеринославу 5 г. р. і 5 г. дня.
- 2) По **Києво-Ржищевському** що-дня:
з Києва в г. дня.
Ржищева в 10 г. веч.
- 3) По **Києво-Гомельському** що-дня:
з Києва в 2 г. дня.
Гомеля в 1 1/2 г. дня.
- 4) По **Києво-Чернігівському** що-дня:
з Києва 12 1/2 г. д. і 5 г. дня.
Чернігова 3 г. дня і 7 г. веч.
- 5) По **Києво-Пинському** що-дня:
з Києва в 9 1/2 г. ранку.
Пинська в 9 г. ранку.
- 6) По **Києво-Черніобільському** що-дня:
з Києва в 6 г. веч.
Черніобіля в 8 г. утра.
- 7) По **Києво-Могильовському**:
з Києва—по неділям, понеділкам, середіам, четвергам і п'ятницям в 2 г. дня.
з Могильова—по неділям, понеділкам, віаторкам, четвергам і п'ятницям в 6 г. ранку.
- 8) По **Могильово-Оршанському** що-дня.
- 9) По **Гомельово-Вітковському** що-дня.

Редактор В. Яновський.

Видавець С. Чкалевко.

Оповідки.

Лікарі та Лікарні

Зуб на зі- Бр. ТЕТЕЛЬБАУМ, Прорізає карія, 24.
Прійм. лікар-спец. 9 год. р. до 9 г. в. Пажоб. 50 к., аврив. зуб. без болі 1 р. Штучні зуби 1 р.

ПРИТУЛОК для породиль аку— М. І. Дмитрієвої-Літчевської
Що догляд лікар-спец. Прійом породиль у всьому пору. Мар. Благовіщенська 44.

КВАТИРИ

Готель, Україна відкв. в найм кім. НАТИ по міс. і ва. добу, везорого. Вузьв.—Кудр. 34

Приймається передплата

на тижневу радикальну, політичну часопись

ГРОМАДСЬКИЙ ГОЛОС.

Виходить що-середі.

Передплата на рік для Російської України 3 карб., на 1/2 року 1 1/2 карб.
Адреса: Галичина, Львів, вул. Коперника ч. 16. Lemberg Oesterreich.

Л. І. ЗДРОЄВСЬКИЙ І К. В. ГРАБОВСЬКИЙ

Київ, ПРОРІЗНА, 9.

Пропонує:

ПЛУГИ одно та двоохорусні А. ВЕНЦЬКОГО.
ПРУЖИНІ КУЛЬТИВАТОРИ А. ВЕНЦЬКОГО.

Спец. яльні ЛАПИ ДЛЯ ОЧИЩЕННЯ ПАРУ до культ ваторів ВЕНЦЬКОГО.
УДОСКОНАЛЕНІ универсальні рядові сіялки А. ВЕНЦЬКОГО, що висівать всяке насіння без зміни шестера.

Жатвені машини "МАКС КОРМИКЪ".

Всякі машини та орудія першокласних заводів.

10-307-1

ВСІЯКІ

КОРИСТУЙТЕСЯ ВИПАДКОМ!
З НАГОДИ ПРИПИНЕННЯ ТОРГІВЛІ
ПРИЗНАЧЕНА
ОСТАТОЧНА

знижка **50%**.
РОСПРОДАЖ
ЖА
ліквідується.

Пищуца машина

"КОНТИНЕНТАЛЬ"

пайкраца машина цього часу, вигначається простотю і гарною конструкцією і має всі найновіші прилади, котрих інші машини не мають. Пише і українські, шрифтом. На виставі виставі в Брюсселі 1910 р., та в Турині 1911 р., одержала найвищі нагороди, Grand-Prix. Величезний поспіх всіма. Головний представник для Київської, Волинської, Подільської й Чернігівської губерній

ЕРНОТ ТОРГДЕР.
Київ, Хрещатик 20. Прейс-куранти на замовлення виснаються **ДУРНО.**
100-752-45

У Владівостоці В КАТЕРИНОДАРІ

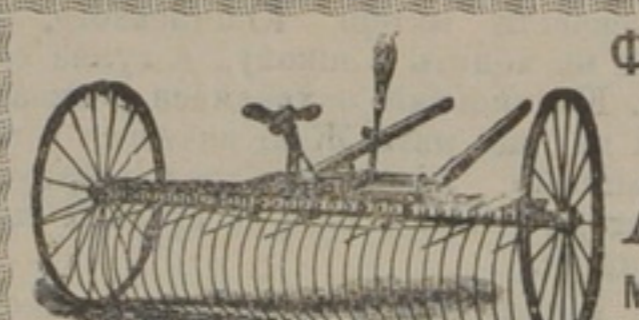
купувати "Раду" окремимъ можна в книжкову гносков "Польза" на розі Светланської й Суїфуноської уз, Там же продаються українські книжки, журнали і листовні картки.

Грасная уз. в книжарні ЗАПОРІЖЦЯ, продаються окремі №№ Ради, а також приймається переплата.

1-го січня 1912 року почала виходити єдина українська часопись на Слобідській Україні

"СНІП"

Вся містить в собі статті в справах політичних та громадських; огляди критичні: з поли літератури та мистецтва; фельетони, оповідання, вірші; галерею сучасних діячів; хроніку подій, дописи, ілюстрації то-що. Виходить раз на тиждень. Умови передплати: на рік 3 руб., шіт року 1 р. 75 коп., 3 місяці 1 руб., окреме число 5 коп. 3 і кердон на рік 4 руб., шіт-року 2 руб. Річні передплатники одержать безплатний додаток. Адреса: ХАРЬКІВ, Конторська, 21.

Фабричні склади хліборобських машин та знаряддя
А. ПРОКУПЕК.
М. Київ, Безанівська № 31, коло пажі сажирського вонзалу.

Пропонує з складу славні: сіялки комбіновані і прості дожочні оригін. пат. Фр. Меліхара, салітрамі сіялки ручні та кінні на два й чотири рядки, роспанши Држовицького пат. Черновського й сист. "Ланго" з № 17 1/2, сепаратори шведські найбільш обизнані "Домо" й "Феніксъ". Американські жалки, косилки та грабли. "Ланго" на розівах. Моло-травні ручні, ялікі й зоріосочисительні та всі причаїдали до них. Віялки сортировні. Ідеальні очистяз зерна фуктози, зміїлки, турки для коперу. Парові гарнітури з кінцевою змазкою зап. Фелстара-Гаселі. Нафтові двигуни шведського заводу "Феніксъ". жорна, постави, маслобієнні, преси, вальці, жаровні, шертовки з порукою, по доступним цінам. 10-192-9

Приймається передплата

на орган українського народного учительства в Галичині

"ПРАПОР"

Виходить 5, 15 і 25 кожного місяця. Редакція і Адміністрація: Коломия, фах почтовый № 3, Kolomyia-Galizien, Oesterreich.
Передплата річна для Рос. України 3 карб.

Вышла, рассылается подписчикамъ и поступила въ розничную продажу ПЯТАЯ (майская) книжка журнала

Украинская Жизнь.

Содержание ее следующее: 1. Русскій либерализмъ и украинское движение. Дм. Дондова. 2. Украинскій вопросъ въ третей Дулж В. В. Садовскаго. 3. Lex Richiana. О. Влоузенка. 4. Современная украинская лирика С. Ф. Русовой. 5. Польскій публицистъ объ украинствіи. А. О. Саликовскаго. 6. На текуція темы. А. С. Ефремова. 7. Обзоръ украинской жизни. С. В. 8. На Украйні и въ еи.—За мѣсяць.—Изъ русской печати.—Библіотеки на Подтавшині. С. О. Сброполко. Въ Екатеринбургѣ. М. Ж. Изъ жизни петербургскій украинской колоніи. В. С. Къ выборамъ въ Одессь. Ан. Яр. "Правда" гр. В. Вобриного о Галичині. Перемѣны въ редакціи "Літер.-Науков.-Вістника". Къ характеристикѣ цензурныхъ отношений къ украинскому слову. Гр. Гетьманца. Письмо въ редакцію Маріи Гринченко. 9. Библіографія. 10. Содержание украинськихъ журналовъ. Подписка принимается въ конторѣ "Украинской Жизни": МОСКВА, Б. Дмитровка, 14. Подписная цѣна: на годъ 5 руб., на полгода 2 р. 50 коп., на четверть года 1 руб. 25 коп., 1 мѣс. 45 коп., съ доставкой и пересылкою. Отдѣльная книжка въ розничную продажу: безъ пересылки 45 коп., съ пересылкою 55 коп. За границу: на годъ 7 руб., на полгода 3 р. 50 коп., на четверть года 1 р. 75 коп., на 1 мѣс. 60 коп. Для народныхъ учителей, сельскаго духовенства, младшаго земскаго медицинаго персонала, а также для учащихся, рабочихъ и крестьянъ, допускается при непосредственномъ обращеніи въ редакцію, льготная подписка: на годъ 4 руб., на полгода 2 руб., на четверть года 1 руб., съ доставкой и пересылкою. Издатель и отвѣств. редакторъ Я. А. Шеремещинскій.